

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לשי"י : shayleshay.co.il

פרשת תַּיִ שְׁרָה — שְׁנֵי תַיִ שְׁרָה

הפרשה נפתחת בציון מספר שנותיה של שרה: "נִיְהָיו תַיִ שְׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים, שְׁנֵי תַיִ שְׁרָה" (כג א).

נשאלת השאלה: מדוע התורה מפרטת את שנותיה של שרה בצורה מפורטת כזאת? הרי היה יותר פשוט לכתוב ששרה נפטרה בגיל מאה עשרים ושבע, בלי חזרה על המילה "שָׁנָה"! תשובה על כך מביא רש"י מדברי רבותינו ב"בראשית רבה" כאן, שאריכות הלשון נועדה להרבות בסיפור מעלותיה של שרה אמנו: בת מאה שנה כבת עשרים שנה לחטא, ובת עשרים כבת שבע ליופי.

מה השבח ביופי של ילדה בת שבע?

הסביר רבי יהושע מקוטנא: כאשר שרה הייתה בת עשרים והייתה יפת תואר, היא לא התהדרה ביופייה, אלא הייתה תמימה כילדה בת שבע שלא מתגאה ביופייה.

וכשהייתה בת מאה, לא היו לה חטאים כמו כשהייתה בגיל עשרים. ומה מיוחד בגיל עשרים? הסביר רבי אליהו מזרחי שבית דין של מעלה מענישים רק מגיל עשרים. מעלתה של שרה הייתה שגם בגיל מאה היא לא נענשה על שום חטא, כמו שלא נענשה עד גיל עשרים, כי היא לא חטאה.

רבי נחמן מברסלב ("ליקוטי הלכות", הלכות תפילין, הלכה ה אות לח) הסביר את המעלה של "בת מאה שנה כבת עשרים" בהסבר נוסף: עבודת ה' של האדם צריכה להיות תמיד חדשה ורעננה; כל יום צריך להוסיף משהו חדש בעבודת ה', ולא לשקוע בשגרה אפורה. עבודת ה' של שרה הייתה תמיד בהתחדשות ובמרץ, ולכן גם כשהייתה בגיל מאה היא לא הרגישה זקנה ועייפות בעבודת ה' שלה, אלא הייתה מלאה חיות והתלהבות לעבוד את ה', כאילו היא צעירה בת עשרים.

בפסוק זה המסכם את שנות חיי שרה יש סגנון ארכני בפרט נוסף: "נִיְהָיו תַיִ שְׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים, שְׁנֵי תַיִ שְׁרָה". שואל רש"י: מדוע יש כאן כפילות מיותרת? בתחילת הפסוק כתוב: "נִיְהָיו תַיִ שְׁרָה" ובסיום הפסוק פעם נוספת: "שְׁנֵי תַיִ שְׁרָה"!

ותירץ רש"י: ההכפלה מלמדת אותנו שכל שנותיה של שרה היו שוות לטובה.

ארץ ישראל אמונה טהרת המשפחה בית המקדש פרשת שבוע תנ"ך

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
 אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
 מתוך אתר שי לשי" : shayleshay.co.il

נשאלת השאלה: האמנם כל שנות חייה של שרה היו טובים? הרי רוב שנות חייה לא היו קלים! שנים רבות היא סבלה מעקרות, היא נלקחה על כורחה פעמיים אל ארמונות מלכים (פרעה ואבימלך), היא סבלה מהגר ומישמעאל, ולעת זקנתה התבשרה שיצחק בנה נלקח לעקידה! אם כן, איך אפשר להגדיר את חייה כ"שווים לטובה"!

אלא ההסבר בדברי רש"י הוא שעל כל מה שאירע לשרה היא אמרה "גם זו לטובה", ואף פעם לא התלוננה על הקשיים שהיו לה. מי שמתייחס כך לכל מה שקורה לו בחייו – כל חייו הופכים לחיים של טובה.